

Nyugdíjazásáig egy vállalatnál, illetve annak jogutódjainál végezte feladatait. Tette mindezt akkor, amikor körülötte, körülöttünk minden változott. A változó körülményeknek, a szakmai kihívásoknak mindig meg tudott felelni, mert megvolt benne a megújulás, az alkalmazkodás képessége. Munkája mellett szakmai tudását folyamatosan fejlesztette különböző tanfolyamok elvégzésével. Angol középfokú nyelvvizsgáját már pályafutása elején megszerezte, de nyugdíjba vonulása előtt pár évvel még volt energiája a horvát középfokú nyelvvizsgát is letenni.

Pályafutása során sokat segítette a Miskolci Egyetem munkáját diplomamunkák szakmai konzulenseként és bírálóként is. Szakmai elhivatottságáért 1981-ben *Kiváló Bányász*, 1988-ban *Kiváló Munkáért*, 1992-ben *Rotary Díj* kitüntetésben részesült. Munkája során a *Bányász Szolgálati Oklevél* bronz (1990), ezüst (2000), arany (2005) és gyémánt (2010) fokozatát is kiérdemelte.

Egyik nagy emberi értéke a hűség volt, ami családi életét és a szakmához való viszonyát is mélyen áthatotta, végigkísérte. Családjá mellett kedvenc időtöltése a vadászat és horgászat volt. Kalandjait, élményeit mindig szívesen, nagy lelkesedéssel, áhítattal mesélte nekünk. Mindig megőrizte örök optimizmusát, nyitottságát, lelkesedni tudását, amivel környezetére, kollégáira is tudott hatni, mindenkit képes volt motiválni. Pozitív beállítottsága, önbizalmat erősítő kisugárzása segítette fiatalabb és idősebb kollégáit is. De igazi bányász is volt, és ebben a megállapításban minden benne van! Szerette és tisztelte a selmeci örökséget, azokat az évszázados hagyományokat, melyek, mint a kovász tartják össze a bányászok közösségét. Mindig aktív résztvevője volt a szakma jelesebb ünnepeinek, szakestélyeinknek.

2017. március 17-én vettünk tőle végső búcsút a Gödöllői Városi Temetőben. Elment azon az úton, amit csak egyedül, magányosan tud megjárni az ember, itt hagyva bennünket a gyász nehéz terhével. Tudjuk, hogy a búcsú örök és megmásíthatatlan, ugyanakkor hisszük, hogy sokszor fogunk még emlékezni Rá, fogjuk még emlékére köszönteni teli poharunkat és a régi bányásznóta szerint: „Ha majd a sir elnyel, / Hűséges vérségünkkel / Fejfádra írjuk fel: / Bár elvitt a halál / Szívünk mégis Rád talál!”

A temetést követően a Szent István Egyetem rektori dísztermében gyászszakestélyen vettek végső búcsút elhunyt firmatársuktól a közelebbi kollégák, barátok, volt tankörtársak.

Emlékét megőrizve mondunk Neki utolsó Jó szerencsét!

Magyar Gábor

Külföldi hírek

Fogadás a szlovák államfőnél

Andrej Kriska, Szlovákia köztársasági elnöke 2017. január 12-én Pozsonyban, a Grassalkovich-kastélyban lévő rezidenciáján fogadta a szlovák bányászati egyesületek, valamint a V4 országok bányászati egyesületeinek vezetőit.

A fogadáson a megjelentek nevében *Eric Sombathy*, a szlovák bányász hagyományörző egyesületek elnöke tájékoztatta a köztársasági elnököt a V4 országok bányászati hagyományörző tevékenységéről és átadta a V4 országok, valamint Ausztria és Szlovénia bányászati egyesületei által Selmecbányán aláírt közös memorandumot a közép-európai bányászati emlékek megőrzéséről, a hagyományok ápolásáról és a nyersanyag előfordulások kitermelésének szükségességéről.

A fogadáson az OMBKE részéről *dr. Nagy Lajos* elnök és *dr. Gagyi Pálffy András* ügyvezető vett részt és *Andrej Kriskának* átadtak egy Szent Borbála-szobrot, valamint az OMBKE emblémájával ellátott bányász emlékkorsót, megemlítve, hogy az OMBKE Selmecbányán alakult meg 125 évvel ezelőtt.

A fogadást megelőző este a borászatáról híres és bányászati hagyományokkal (arany és antimonit) rendelkező Bazinban (szlovákul Pezinka) a helyi bányászati egyesület vezetői a bányászati múzeumban találkoztak a külföldi delegációk vezetőivel.

GPA

MOL Norvégia

A Norvég Szénhidrogén- és Energiaügyi Minisztérium kihirdette az APA (Award in Pre-Defined Areas) engedélyezési kör eredményét, amelynek keretében a MOL Norvégia négy licencre tett szert a norvég kontinentális talapzaton. A licenct a Statoil társasággal és a vezető norvég nemzeti olaj- és gázipari vállalattal, a Petoro AS céggel közösen működtetik partneri konstrukcióban. A MOL az Ithaca Petroleum Norge megvásárlása óta, 2015-től van jelen Norvégiában. A MOL Norvégia jelenleg 21 licenccel rendelkezik, 8 bloknál lát el operátori feladatokat. A kockázattal nem súlyozott prospektív földtani vagyon értéke meghaladja a nettó 750 millió hordó olajjegyértéket.

MOL Panoráma, 2017. február

id. Ősz Árpád

A Weir Minerals 3 millió fontos szerződést kötött

A Weir Minerals Europe több mint 2,3 millió GBP értékben készül különböző eszközöket szállítani Európa egyik legnagyobb aranybányájának nagyarányú fejlesztéséhez.

A Weir Minerals Europe berendezéseket szállít Törökországba, az Anagold Madencilik cég Çöpler Aranybánya szulfidos bővítési fejlesztéséhez. A szállítás köre a szivattyúk területén kiterjed a nagyhírű Geho® Heatbarrier és Warman® típusokra, köztük a WRT® járókerekekre a szívócsonkkal, az MCRTM (zagy)szivattyúkra a malmoknál, az M, L és PC szivattyúkra, AHF és MF habkezelő modellekre. Összesen 82 szivattyú lesz leszállítva. A szerződés ezen kívül tartalmaz öt Enduron® nagyteljesítményű víztelenítő szitát és egy Cavex® CVX TM 12-utas ciklontelepét.

A Weir Minerals Europe az Amec Foster Wheeler mérnökégtől kapta a szállítási szerződést. Az Amec Foster Wheeler lett megbízva a 744 millió dolláros nagyberuházás lebonyolításával, mely a Çöpler bánya élettartamát több mint 20 évvel hivatott meghosszabbítani.

Carola Schulz, a Weir Mineral Europe kereskedelmi igazgatója mondta: „Hosszú ideje fennálló kapcsolatban vagyunk az Anagolddal, és a Çöpler bányával annak 2011-ben történő megnyitása óta együtt dolgozunk. Valójában már számos Warman® szivattyúkat telepítettük különböző alkalmazási területekre a bányánál. Szakértő mérnökeink világszínvonalú berendezések széles skálájával és elkötelezett, tapasztalt szervizcsapatokkal együtt a legjobb berendezéseket képesek biztosítani ehhez a kiemelkedő beruházáshoz. Ez a nyereső kombináció segíteni fogja a Çöpler nagy hatékonyságú üzemét, hogy kiemelkedő teljesítményt és nyereséget érjen el a tulajdonosoknak az alacsony költséget biztosító berendezésekkel.

A Weir Mineral széles skálán biztosít mérnöki megoldásokat, termékeit az egész világon használják, és bizonyított a bányászatban is.

Megbízható technológiánk és termékeink tartóssága hosszú és problémamentes használatot biztosít, csökkentve az üzemeltetés összköltségét.”

A Çöpler egy epitemális aranyelőfordulás közép-kelet Törökországban, az Erzincan tartományban, a fővárostól, Ankarától 340 mérföldre (550 km-re). Ez egy külfejtéses bánya, ami oxidos ércből termel aranyat. A bánya létesítése 2009-ben kezdődött, a termelés 2011-ben indult. Törökország Európa legnagyobb aranytermelője, 2015-ben a Çöpler bánya 204 665 uncia (5802,25 kg) aranyat termelt.

Az eddig oxidos ércet feldolgozó üzem egy szulfidos ércet feldolgozó üzemmel bővítik a kapacitás és az élettartam növelése érdekében. A tervezett bővítése napi 5000 t szulfidos érc kitermelését és feldolgozását teszi lehetővé. A projekt építési, szerelési munkáinak befejezése 2018 második negyedévére van tervezve, az aranytermelés megindulása 2018 harmadik negyedévében várható.

John Ebbett, az Anagoldtól mondta: „A Weir Minerals képes az üzemelés hosszú élettartamát, kapacitását és hatékonyságát biztosító különböző berendezések csoportjait összeállítani. A Weir Minerals termékeinek kiváló a hírneve a megbízhatóság terén, és fontos, hogy képesek legyünk minimalizálni a kieső időket, mivel nagy termelékenységet

várunk el, mikor az új üzem termelésbe lép, illetve a jövőben is sok éven át.

Weir Minerals Europe and North Africa sajtóhír vevőinek tájékoztatására 2017.

(Lásd még a Weir Minerals hirdetését a hátsó borítón.)

75 éves a Fúrási Vállalkozók Nemzetközi Szövetsége

2015-ben ünnepelte megalakulásának 75 éves jubileumát a Fúrási Vállalkozók Nemzetközi Szövetsége (IADC). Az Amerikai Egyesült Államok kőolajfúrással foglalkozó cégei 1940-ben megalakították az Olajkút Fúrási Vállalkozók társaságát, az ODC-t (Oilwell Drilling Contractorst), majd 1942-ben szövetséggé alakultak Olajkút Fúrási Vállalkozók Amerikai Szövetsége AAODC (American Association of Oilwell Drilling Contractors) néven. Az iparág nemzetközivé bővülése maga után vonta a szövetség átalakulását, és így 1972-ben megalakult a Fúrási Vállalkozók Nemzetközi Szövetsége (IADC) (International Association of Drilling Contractors). A 75. jubileum alkalmával új emblémát is választottak (a sisakokon látható emblémák változását mutatja az alábbi képsorozat).

Az IADC ma multinacionális szinten reprezentálja a fúrási vállalkozókat, a kőolaj- és földgáztermelő társaságokat, a kőolaj- és földgázbányászati eszközöket gyártó és szolgáltató cégeket.

Jelenleg világszerte 417 fúrási és kútjavítási vállalkozó (többek között a magyar Rotary Fúrasi Zrt. is), 57 meghatározó független, vagy nemzeti kőolaj-és földgáz társaság, továbbá 985 szolgáltató és ellátó cég tartozik a szövetséghez. Ezek közül az USA-ban 187 fúrási és kútjavítási (165 szárazföldi és 22 tengeri) vállalkozó, 31 meghatározó független vagy nemzeti kőolaj- és földgáz társaság, továbbá 760 szolgáltató és ellátó cég a szövetség tagja.

Az IADC hivatalos szakmai lapja a kéthavonta 100 oldalon megjelenő Drilling Contractor (Fúrási Vállalkozó). IADC bizottságai: Etnikai és területi alkalmazkodás; Egészség, Biztonság és környezet; Képzés; Hatósági ügyek; Műszaki; Kitérésvédelem; Karbantartás; Vállalkozás; Berendezés szállítása; Kútszerviz; Alulegyensúlyozott és szabályozott nyomású fúrás; Műveletek.

id. Ősz Árpád

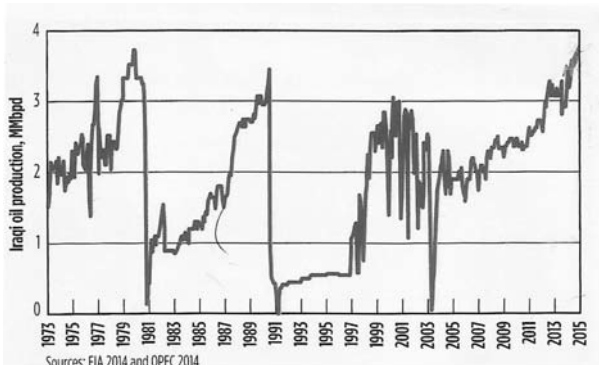
Irak: Déjá vu

Ha megnézzük Irak kőolajtermelésének több mint 40 éves (1973-2015) történetét, akkor mindenféleképpen „Déjá vu” (már látott/már átélt) érzés alakul ki bennünk. A mellékelt diagramon jól látható, hogy szinte kísértetiesen hasonló periódusok szabdalják át a termelés alakulását.

A folyamatos fejlődés eredményeképpen 1980-ban az iraki kőolajtermelés elérte a 3,8 millió hordó/nap (604 120

m³/nap) mennyiséget. Az 1980-ban kitört iraki-iráni háború hatására az év végére majdnem nullára esett vissza a termelés. Majd az ismételt növekedést az 1990-1991. évi iraki-kuvaiti háború (I. Öbölháború) szakította meg, amelynek következtében 1991-ben teljesen leállt a kőolajtermelés.

A 2003-ban bekövetkezett – és 2011-ig tartott – iraki háború (II. Öbölháború) kezdetéig a termelés ugyan évenként ingadozott, de 2,5-3 millió hordó/nap (397 450-476 940 m³/nap) körül mozgott. A II. Öbölháború következtében 2003. év közepére a termelés ismét majdnem nullára esett vissza.

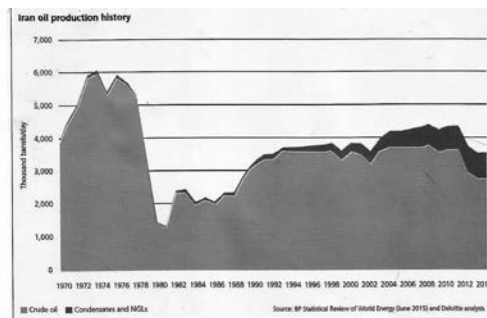
Azóta folyamatos a kőolajtermelés növekedése. A 2011. évi Arab Tavasz és az Iszlám Állam (ISIS) 2014. évi előretörése kissé visszavetette a növekedést, de azóta ismét növekedés van. 2013-ban 3,25 millió hordó/nap (516 685 m³/nap), 2015. év végén 3,825 millió hordó/nap (608 100 m³/nap) és 2016 elején már 4,13 millió hordó/nap (656 590 m³/nap) volt a kitermelt kőolaj mennyisége. Pesszimista becslések szerint 2018-ra 4,9 millió hordó/nap (779 000 m³/nap), optimista becslések alapján 6 millió hordó/nap (953 880 m³/nap) lesz a termelés mértéke. Az kőolaj exportja is folyamatosan nő: 2012-ben 2,317 millió hordó/nap (368 360 m³/nap), 2013-ban 2,62 millió hordó/nap (416 530 m³/nap) és 2014-ben 2,94 millió hordó/nap (467 400 m³/nap) volt az export mennyisége.

WO July 2014, JPT February 2016

id. Ősz Árpád

Irán visszatér a világ kőolajpiacába

Irán az 1970-es években egészen az Irán-Irak háborúig, illetve az iráni forradalomig (1979-ig) 5,5-6,0 millió hordó/nap (874 390-953 880 m³/nap) kőolajat, gázcsapadékot (kondenzátumot) és cseppfolyósított földgázt termelt. A kitermelt mennyiség 1979-ben 1,2 millió hordó/nap (190 780 m³/nap) értékre csökkent, majd fokozatosan nőtt 1996-ig 3,8 millió hordó/nap (604 120 m³/nap) értékre. 1996-ban az USA betiltotta Irán kőolajparába irányuló befektetéseit, s ennek eredményeképpen a kitermelés kissé csökkent 3,1 millió hordó/napra (492 840 m³/napra). Majd a termelés ismét növekedett 4,3 millió hordó/nap (683 610 m³/nap) mennyiségre. Újabb termelési csökkenés következett be 2010-ben az újabb USA szankciók hatására. 2011-ben 3,7 millió hordó/nap (588 230 m³/nap) volt a termelés, amelyből 2,2-2,3 millió hordó/nap (349 760-365 650 m³/nap) volt az export. További termelés- és exportcsökkenés követke-

Forrás: *WO - September 2015, Drilling Contractor - November/December 2015, WO - December 2015*

zett a 2012-ben bevezetett EU embargó hatására. 2014-2015-ben a termelés 2,8 millió hordó/napra (445 140 m³/napra), az export először 1 millió hordó/napra (158 980 m³/napra) esett vissza, majd megszűnt. A kitermelt mennyiséget teljesen a hazai finomítóknak dolgozták fel.

Az embargó és a szankciók feloldása után 2016 végére 3-3,7 millió hordó/nap (476 940-588 230 m³/nap) mennyiségre tervezik a termelés felfutását, elsősorban a National Iranian Oil Company (NIOC) = Iráni Nemzeti Kőolaj Társaság fejlesztésével és új külföldi operátorok bevonásával. A nemzetközi piacra történő visszatérést 120 000 hordó/nap (19 080 m³/nap) export indításával kezdenék, amelyet 12 hónap alatt 380 000 hordó/nap (60 410 m³/nap) mennyiségre tervezik felfuttatni. Optimista becslések szerint ez elérheti az 500 000 hordó/nap (79 490 m³/nap) mennyiséget is.

WO September 2015, WO December 2015, Drilling Contractor November/December 2015

id. Ősz Árpád

50 éves a norvég szénhidrogén-kutatás

2016. november elején ünnepelte Norvégia, hogy 50 évvel ezelőtt kezdődött el az első szénhidrogén-kutató fúrás az Északi-tenger Norvégiahoz tartozó szektorában. Az 1960-as évek elején Dánia és Norvégia egy konzorciumot hozott létre az Északi-tengeri szénhidrogén-kutatásokra. Az első engedélyt 1965-ben kapták meg és a megfelelő előkészületek után 1966 novemberében indult el az első fúrás mélyítése. A norvég szektorban 1968-ig 32 meddő fúrást mélyítettek le, majd abban évben találták meg az első kőolajmezőt, a Cod-mezőt. 1969 novemberében 3150 méter mélységben fedezték fel a szuperóriásnak bizonyult Ekofisk-mezőt. Majd 1970-ben és 1971-ben még két további első kutatófúrás talált meg egy-egy szuperóriás kőolajmezőt: a Forties-mezőt és a Brent-mezőt. Ezek után egyik mezőt a másik után tárták fel. 1972. július 14-én a norvég állam 67%-os tulajdoni aránnyal megalapította a nemzeti olajvállalatát, a Statoil-t.

Az elmúlt 50 év gigantikus fejlődését mutatja, hogy 2015-ben Norvégia volt a világ 7. legnagyobb földgáztermelő országa (122 Mrd m³/év); a világ 3. legnagyobb földgázexportáló országa (109,27 Mrd m³/év); Európa 2. legnagyobb kőolajexportáló országa (árbevétele 25,7 Mrd USD), ill. a Statoil a világ 5. legnagyobb földgáztermelő társasága (133,1 millió m³/nap).

World Oil 2016 December

id. Ősz Árpád

Tokaj-Hegyalja bányászatának története

Nem ritka jelenség az, hogy ha egy olyan ősi mesterség, mint a bányászat, vagy annak egyik, klasszikus változata, a mélyművelés visszaszorul, annak hagyományai, történeti értékei nagyobb megbecsülést kapnak, mint annak előtte. Valami ilyesmi figyelhető meg a hazai bányásztörténeti szakirodalom terén is. Az utóbbi 10-15 évben több szép és értékes kiadvánnyal gazdagodtunk. Ezek legújabbika a 2016 nyarán megjelent Tokaj-Hegyalja bányászatának története.

Tokaj-Hegyalja a mai Magyarország bányászati szempontból talán legizgalmasabb területe. Az itt előforduló ásványkincsek változatossága (a nemesfémek érceitől az agyagásványok számos fajtáján át az építőanyagokig) és gazdagsága tette ezt a vidéket kiemelten fontossá a mindenkor ember számára az őskortól napjainkig. A térség bányászatát (és benne egy rövid fejezetben a bányásztörténetét) ismerető eddig legfrissebb könyv több mint 25 évvel ezelőtt, 1989-ben jelent meg *Kun Béla* szerkesztésében „25 éves az Országos Érc- és Ásványbányák” címmel. Az ezt követő időszak hozta a legtöbb változást Tokaj-Hegyalja bányászatában: új előkészítő művek kezdtek meg termelésüket, ugyanakkor több termelőüzem bezárásra kényszerült. A megmaradt üzemek mindegyike átalakult, magánkézbe került.

A 24. órában született a könyv, amikor a már bezárt üzemek pusztulásra ítélt levéltárai még elérhetők. Fontos, hogy még sokan élnek azok közül, akik személyes résztvevői, nem egyszer irányítói voltak az itteni bányászatnak és részesei vagy legalább tanúi lehettek az átalakulásoknak is. Az ő személyes emlékeik teszik még színesebbé, életszerűbbé a fejezeteket.

A könyv első fejezete a tokaj-hegyaljai földtani kutatások történetét tekinti át a középkortól napjainkig. A második fejezet, ami a könyv zömét adja, részletesen tárgyalja az érc- és ásványbányászatot a tágabban értelmezett Tokaj-Hegyaljára kiterjedően, vagyis a teljes Zemplén-hegységet felölelően. A harmadik fejezet a *dr. Mátyás Ernő*, a vidék kiemelkedő geológus kutatója által alapított és ma is virágzó Geoprodukt Kft. történetét tárgyalja, míg a negyedik fejezet a kőbányászatot mutatja be a Tokaj-Hegyalján.

Az egyes bányahelyek bemutatása előtt olyan történeti, kultúrtörténeti és szakmai ismereteket nyújtanak a szerzők, amik a nem szakmabeli olvasó számára is érthetővé és élvezhetővé teszik a leírtakat. Külön értéke a könyvnek a sok, jórészt színes fénykép, illetve számos térkép és földtani metszet. A szerkesztő bevezetőjében figyelmeztet arra, hogy „... milyen fontosak az ilyen típusú dokumentációk is. Több ipartörténeti jelentőségű kutatással vagy bányászati tevékenységgel kapcsolatban alig található foto- vagy térkép-dokumentáció.”

A könyvet *Benke István* szerkesztette, aki a fejezetek jelentős részének szerzője is, technikai szerkesztő *Hadobás Sándor*. A szerzők: *Bagjos Gyula, id. Barna József, ifj. Barna József, Benke István, ifj. Cseh Zoltán, Csillag Pál, dr. Mátyás Ernőné, Mátyás Szabolcs, dr. Zelenka Tibor*.

A könyv kiadásáért a Geoprodukt Kft.-t illeti köszönet. Ennek tulajdonosai *dr. Mátyás Ernő* emlékének ajánlották a kiadványt, aki már évekkal ezelőtt kezdeményezője volt egy ilyen mű megjelenésének.

A kötet B/5 méretben, 166 oldallal, színes borítóval, számos ábrával és fényképpel jelent meg.

Dr. Benke László

**Farkas Ottó Ifjan – Éretten – Idősen
85 kérdés-válasz nyolc és fél évtizedről**

A *Farkas Ottó* életéről szóló könyvnek DVD melléklete és látványos montázs címlapja van. A könyv két fő fejezetre osztható. Az elsőben (1-173 oldal) – a 85 kérdésre válaszol –, itt természetesen csak vázlatos összeállítás bemutatja: A családot, az iskolás kort, tanulmányokat, a munka megkezdését, egyetemi munkáit, mit köszönhet három hazai nagyolvasztó műben végzett munkájának, a dékáni-, rektori ciklus eredményeit, mostani életét.

Ebben a fejezetben 376 kisméretű, kiváló minőségű fekete-fehér és színes fénykép található, közülük sok most először látható.

A második fejezetben (174-263 oldal) szakmai életútja, szakmai életének publikációs jegyzékei, a tudományos fokozatok, a kitüntetések, emléklapok stb. fényképei találhatóak hasonlóan, mint az első fejezetben 104 fekete és fehér színes kivitelben.

A könyv kiváló minőségben készült és ezért dicséret illeti a kivitelező, MARKER PLACE SOLUTIONS nyomda dolgozóit.

A magánkiadásban 1000 példányban megjelent könyv kereskedelmi forgalomba nem került. Tiszteletpéldány átvehető előzetes időpont egyeztetés után a Miskolci Egyetem Műszaki Anyagtudományi Kar Metallurgiai Intézetének titkárságán (B/1 épület, III. emelet, telefon: 30-936-1904).

Dr. Horn János

Egy sorozat véget ért

2016-ban jelent meg *dr. Horn János* szerkesztésében a 2002-ben indult „Életutak” sorozat utolsó – 18. és 19. – kötete. Ebből az alkalomból ült le beszélgetni a könyv szerkesztőjével *Hámori István Péter*, a Bányamunkás főszerkesztője.

– Hogyan kezdődött?

– Javaslatomra *Schalkhammer Antal* (1946–2002), a bányászszakszervezet elnöke, országgyűlési képviselő 2000. november 23-ára, a szakszervezet székházába, kötetlen beszélgetésre hívta meg a földtan, bányászat korábbi tizenöt vezetőjét, akik abban az évben ünnepelték 65-70-75-80. születésnapjukat. Nagy örömmel tapasztalta – számomra is meglepetés volt –, hogy tizennégyen elfogadták a meghívást, a tizenötödik is köszönt a meghívást, de hosszú útra már egészségi állapota miatt nem tudott vállalkozni. A közel öt órán át tartó program protokolláris módon kezdődött, de a folytatásban, amikor az asztalon már csak folyékony nedű volt, akkor megkezdődött a kötetlen beszélgetés, ami során számtalan érdekes és talán soha nem hallott, de írásban bizonyára sohasem megjelent történet hangzott el. A legtöbb mondat így kezdődött: „Most már elmondhatom” vagy „Tudjátok meg az igazságot” stb.

– A megvalósítás?

– Ez adta az ötletet – a programon, mint ötletgazda és szervező, én is részt vettem –, hogy meg kellene szólítani

szakmánk korábbi első számú vezetőit. Megkerestem a szénbányászati több korábbi vezetőjét és ismerttem azt a tervemet, hogy a szénbányászati vezetőinek kötetlen gondolatai betekintést nyújtsanak a szénbányászatunk eddigi történetébe, hátterébe, azokba a gazdasági és politikai hatásokba, amik az ágazat működését akár pozitív, akár negatív irányba befolyásolták. Egy kivételével mindenki elfogadta a felkérést. A könyv kiadásához támogatókat kértem fel, tájékoztatva őket elképzelésemről. Szinte hihetetlen volt: majd minden megkeresett (tíz társaság és három magánszemély) azonnal válaszolt és megkezdődhetett a munka, amelynek eredményeként 2002-ben megjelent, az „Egy szakma tündöklése és hanyatlása, avagy hogy látják a szénbányászat elmúlt ötven évét azok, akik művelték és irányították” címmel. A könyvben kilenc volt vállalati vezető minden változtatás nélküli visszaemlékezése volt olvasható 257 oldalon.

Az ötszáz példányban megjelent könyv kereskedelmi forgalomba nem került, kiadását csak a nyomdai költség terhelte, senki semmilyen címen tiszteletdíjat nem kapott, én is támogattam anyagilag a kiadását.

A támogatás összege olyan kedvező volt, hogy megjelenhetett 2002-ben „A földtan és bányászat Kossuth-, Állami-, és Széchenyi díjaisai”, majd a „Képeslap – Bányászat” c. könyvek is.

– **Ki volt a kiadó?**

– A könyv kiadója minden esetben a Bányász Kultúráért Alapítvány volt.

– **Hogyan történt a könyv terítése?**

– A „megszólalók” tíz, a támogatók öt – tíz tiszteletpéldányt kaptak. A további példányok elosztása: MTA –, Parlament –, szakmai egyetemek –, és érintett városok könyvtárai, az MTA közel 50 tagja, a szakmai egyetemek tanszékei, a szakmai társaságok vezetői, a szakmánk nagy „öregjei” és a BDSZ szervezetei, művelődési házai kapták.

– **... és a folytatás ?**

– A fogadtatás számomra nagyon hízelgő volt, hiszen közel kétszáz gratulációt kaptam és ezekben szinte minden esetben benne szerepelt, hogy a földtan és bányászat további területeinek a vezetőit is szolgáltassam meg és több levélben azonnal felajánlották, hogy folytatás esetén természetesen anyagilag is támogatják a kiadást. Éltem a lehetőséggel és sorozatban jelentek meg az újabb kötetek, mind hasonló feltételek mellett. Már 2006-ban terveztem a sorozat befejező kötetét és ezt a szerkesztői előszóban meg is írtam. Ebben jelent meg *Mesko Attila*, az MTA rendes tagja, az MTA akkori főtitkára epilógusa (minden könyvben megjelent ajánlás, amit az MTA tagjai és a szakma kiemelkedő személyiségei írtak). Az eddigi kötetek visszajelzése minden esetben meghaladta a kétszázat, de a 2006-os könyv után több mint háromszáz levelet és telefonhívást kaptam és szinte „követelték” a folytatást. Ezeknek ismételtelen nem tudtam ellent állni, de most már biztos, hogy a sorozat utolsó – 19. – tagja jelent meg.

– **A könyvekben nemcsak a földtan és bányászat szakembereinek életútja olvasható.**

– Valóban, ugyanis az energetika, környezetvédelem, kohászat szakembereinek életútja is szerepel 6369 oldalon. A megszólalók szám: 196.

– **Ahogy én tudom, „társadalmi munkában” és**

támogatóként végeztél a munkát. Milyen elismerést kaptál?

– Sok nagy megtiszteltetésben volt részem, a teljesség igénye nélkül sorolom. Kétszer kaptam meg a „Magyarországi Rekorder” diplomát, négy éven át terjesztett fel az MTA X. osztálya + több osztály akadémikusa és külföldön élő magyar MTA tagok – „Akadémiai Újságíró díj”-ra. (Nem véletlen, hogy egyszer sem kaptam meg.) Először 2011-ben terjesztettek fel, addig szinte minden évben három díjat adtak ki, 2011-ben csak egyet, ezért írásban kértem 2015-ben az MTA X. osztály minden tagját, hogy a jövőben ne terjesszenek fel. De a legnagyobb elismerés, hogy minden könyv megjelenése után több száz elismerő, köszönő levelet kaptam, nemcsak itthonról, hanem külföldről is.

– **Többször „befejeztél” már, de gondolom, hogy terveid még vannak?**

– Bár úgy gondolom, hogy egy sikeres sorozatot a csúcson kell befejezni, ezt sugallja *Pápay Gyula*, az MTA külső tagja (Németország) a 2016-os könyvben megjelent írása. Szerettem volna, hogy a megszólalók száma kétszáz legyen, de váratlan lemondások miatt most százkilencvenhat. Egy életút megírását 2017-re vállalta egy professzor, az e könyv mellékleteként jelenik meg. Sajnos az elmúlt években tizennyolc akadémikus, egyetemi tanár, a szakma jelenlegi és korábbi meghatározó személyiségei az életút megírását – bár megköszönték a megtisztelő felkérést – nem vállalták.

Azért foglalkoztat, hogy folytatni kellene. Van is elképzelésem a következő három évre. „Bemutakoznak” fejjelcél jelenne meg. Az első évben a most prosperáló szakmai társaságok első számú vezetőit, a második évben a szakmai egyetemek rektorait, a harmadik évben a szakmai egyetemek dékánjait kérném fel addigi életútjuk megírására. Bár van egy aggasztó jel.

– **Mi lenne az?**

– A 2002-es könyvet, amely 257 oldalas, s amelyben kilencen szólaltak meg, tizenhárom támogatták. A 2013-as könyvnél (246 oldal), tizenkét megszólaló és tizennégy támogató, míg a 2016-osnál (826 oldal), huszonnégy megszólaló és nyolc támogató. Az pedig még soha nem fordult elő, hogy több nagy kohászati és szénhidrogén-ipari társaság első számú vezetőinek írt levelemre még csak nem is válaszoltak. (No comment!). Ezért külön köszönet a mostani könyv támogatóinak (Magyar Bányászati és Földtani Hivatal, MOL Nyrt., Paksi Atomerőmű Zrt., OMYA Kft., Bányavállalkozók Országos Egyesülete, ALBAMETALL 1991 Kft. és két magánszemély: Sándor József és én).

– **Egy utolsó kérdés: Hol olvashatók a könyvek?**

– Minden könyv a korábban közölt helyeken is olvasható, de nagyon örülök annak, hogy a sorozat minden könyve felkerül – és már az első könyvek olvashatók is – a Széchenyi Könyvtár Magyar Elektronikus Könyvtárában (www.mek.oszk.hu) műszaki tudományok, gazdasági ágazatok/bányászat stb. több fejezetében/. A Magyar Elektronikus Könyvtárban olvasható még a „Képeslap – Bányászat” és a „Kossuth- Állami és Széchenyi díjaisai / 1948–1999 /” c. kötetek is.

– **Köszönöm a beszélgetést.**

HIP

(Köszönjük a Bányamunkásnak, hogy hozzájárult a beszélgetés lapunkban történő leközléséhez. – Szerkesztőség)

XXXI. NEMZETKÖZI OLAJ- ÉS GÁZIPARI

2017.
október
4 – 6.

KONFERENCIA, KIÁLLÍTÁS

ELSŐ
ÉRTESÍTÉS

*Mottó: A szénhidrogének
jövője és azokon túl*

Siófok, Hotel Azúr****

Ezúton tisztelettel értesítjük, hogy az OMBKE Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztálya – a MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt., az SPE Magyarországi Tagozat, a támogatók, a vendéglátók és a rendezők nevében – az 50 éves múlttal rendelkező, nemzetközi rangú konferenciasorozatának soron következő rendezvényét **2017. október 4–6.** között szervezi meg Siófokon, a Hotel Azúrban.

Fókuszban: Az olaj és gázipar jövőbeni feladata egy szénmentes világban

A konferencia helyszíne:

Hotel Azúr****

8600 Siófok, Erkel Ferenc u. 2/C

A konferencia időpontja:

2017. október 4–6.

Témakörök:

- Kutatás
- Fúrési technológiák
- Termelés-optimalizálás
- Felszíni technológiák
- Készletgazdálkodás, mezőfejlesztés
- Hatékony portfólió kezelés, új gazdaságossági modellek
- Többlettermelés érett mezőkből
- Innováció a kőolaj- és földgáziparban
- Nem-hagyományos kutatás/termelés
- Földhő energiakutatás és -hasznosítás
- Földgázszállítás
- Földalatti gáztárolás
- Földgázpiac az Európai Unióban
- EBK és Minőségirányítás
- Emberi erőforrás fejlesztés

A plenáris előadók neves hazai és külföldi szakemberek, minisztériumok, országos hivatalok, nagyvállalatok, nemzetközi szervezetek képviselői. A meghirdetett témakörökben várjuk előadását. Pályázní **2017. április 30-áig** lehet előadásának magyar és angol nyelvű összefoglalójával, melynek tartalmaznia kell a szerző/előadó elérhetőségét (postacímét, telefonszámát, e-mail címét).

A beérkezett pályázatokat (előadás-kivonatokat) szakmai bizottság értékeli, dönt azok elfogadásáról és szekcióba sorolásáról. A pályázatokat a Montan-Press Kft. oilgasconf@montanpress.hu email címére kérjük megküldeni.

A konferencia nyelve: **magyar és angol**, szinkrontolmácsolással.

A rendezvény főtámogatója a MOL

Védnökök:

Szponzor:

www.oilgasconf.montanpress.hu

Szakértelem Ahol szükséges

Kiváló megoldások
az ásványok
feldolgozásában

WARMAN®

Centrifugális zagyszivattyúk

GEHO®

PD zagyszivattyúk

LINATEX®

Gumitermékek

VULCO®

Kopásálló bélések

CAVEX®

Hidrociklonok

FLOWAY® PUMPS

Függőleges tengelyű
turbínaszivattyúk

ISOGATE®

Zagyszelepek

MULTIFLO®

Bányavíz-telenítő-szivattyúk

HAZLETON®

Speciális zagyszivattyúk

LEWIS® PUMPS

Függőleges tengelyű
vegyszer-szivattyúk

WEIR MINERALS SERVICES™

A Weir Minerals mindenhol biztosítja szak tudását ahol ez szükséges és átfogó, széles terméskálájával hozzájárul ahhoz, hogy üzeme költség hatékonyabbá váljon, a kritikus folyamatok hatásfoka megnöjön. Világszerte ismert és elismert, kiváló műszaki termékeink a Weir Minerals Szervízszolgáltatással a hátuk mögött biztosítják a hosszú távú csúcsteljesítményt.

A Weir Minerals a legkiválóbb partner a zagyszállítás, szivattyúzás, zagyleválasztás, víztelenítés és őrlési eljárások területén.

Warman® WBH®
Centrifugális
Zagyszivattyúk

Isogate® WS
Zagyszelepek

Cavex® CVX
Hidrociklonok

Warman® SJ
Búvárszivattyúk

Warman® WGR
Centrifugális Zagyszivattyúk

Weir Minerals Hungary H-2800 Tatabánya, Teleki László u. 11. 1/31.

T: +36 34 314 794 | F: +36 34 314 791 | E: sales.hu@weirminerals.com | www.weirminerals.com